

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0164

Wniosek o uchylenie immunitetu Haralda Vilimsky'ego

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2026 r. w sprawie uchylenia immunitetu Haralda Vilimsky'ego (2025/2158(IMM))

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Haralda Vilimsky'ego, otrzymany pismem Stałego Przedstawicielstwa Austrii przy Unii Europejskiej z dnia 1 lipca 2025 r., przekazującym wniosek prokuratury w Wiedniu w związku z postępowaniem karnym, które ma zostać wszczęte przeciwko Haraldowi Vilimsky'emu, i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym 9 lipca 2025 r.,
- po wysłuchaniu Haralda Vilimsky'ego 15 kwietnia 2026 r. zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,
- uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z 20 września 1976 r.,
- uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r.¹,
- uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,

¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A10-0125/2026),
- A. mając na uwadze, że Stałe Przedstawicielstwo Austrii przy Unii Europejskiej przekazało wniosek prokuratury w Wiedniu o uchylenie immunitetu austriackiego posła do Parlamentu Europejskiego Haralda Vilimsky'ego w związku z zarzutami oszustwa, czyli przestępstwa określonego w § 153 ust. 1 i 3 austriackiego kodeksu karnego, ze względu na podejrzenie jego udziału w przestępstwie w rozumieniu § 12 tego kodeksu;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem, po złożeniu w 2021 r. przez prokuraturę w Wiedniu wcześniejszych wniosków o uchylenie immunitetu Haralda Vilimsky'ego i wydaniu przez Parlament Europejski decyzji z 11 listopada 2021 r. o uchyleniu jego immunitetu, ujawniono nowe okoliczności faktyczne i w związku z tym zachodzi potrzeba ponownego wystąpienia o uchylenie immunitetu Haralda Vilimsky'ego w oparciu o nowy materiał dowodowy; zgodnie z ustaleniami poczynionymi w toku śledztwa Harald Vilimsky jest podejrzewany o nadużycie w postaci wykorzystania środków finansowych swojej partii politycznej FPÖ (Freiheitliche Partei Österreichs – Die Freiheitlichen) do celów niezwiązanych z jej działalnością w 2013 r. w dniach, które nie zostały jeszcze dokładnie ustalone, w szczególności poprzez autoryzowanie płatności o charakterze prywatnym i niezwiązanych z działalnością partii, dotyczących zainstalowania drzwi i zamka pod swoim prywatnym adresem, i wyrządzenie w ten sposób szkody w majątku FPÖ w łącznej wysokości 9 434 EUR;
- C. mając na uwadze, że Harald Vilimsky został wybrany do Parlamentu Europejskiego w wyborach europejskich w maju 2019 r. i ponownie w czerwcu 2024 r., a w czasie popełniania zarzucanego czynu nie był posłem do Parlamentu Europejskiego;
- D. mając na uwadze, że zarzucany czyn i późniejszy wniosek o uchylenie immunitetu nie dotyczą opinii wyrażonej przez Haralda Vilimsky'ego ani stanowiska zajętego przez niego w głosowaniu w czasie wykonywania obowiązków służbowych w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 akapit pierwszy lit. a) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej podczas sesji Parlamentu Europejskiego jego posłowie korzystają na terytorium swoich państw członkowskich z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa członkowskiego;
- F. mając na uwadze, że art. 57 ust. 2 i 3 konstytucji Austrii stanowi, iż:
 - „2. *Posła do Rady Narodowej można zatrzymać za popełnienie czynu karalnego tylko za zgodą Rady Narodowej, z wyjątkiem przypadku ujęcia na gorącym uczynku. Zgoda Rady Narodowej wymagana jest również na przeszukanie domu*

posła do Rady Narodowej.

3. *We wszystkich innych przypadkach, bez zgody Rady Narodowej poseł do Rady Narodowej może podlegać ściganiu przez organy ścigania za popełnienie czynu karalnego tylko wówczas, gdy czyn ten w sposób oczywisty nie pozostaje w żadnym związku z działalnością polityczną danego posła. Organy ścigania muszą jednak uzyskać decyzję Rady Narodowej w sprawie istnienia takiego związku, jeżeli zainteresowany poseł lub jedna trzecia członków stałej komisji zajmującej się daną sprawą wystąpią z takim wnioskiem. W przypadku złożenia takiego wniosku należy natychmiast zaprzestać czynności śledczych lub przerwać czynności już rozpoczęte”;*
- G. mając na uwadze, że immunitet określony w protokole nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej ma chronić Parlament i posłów do niego przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych, których nie da się oddzielić od tych obowiązków;
- H. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 2 Regulaminu immunitet parlamentarny nie jest osobistym przywilejem posła, lecz gwarancją niezależności Parlamentu jako instytucji oraz jego członków;
- I. mając na uwadze, że w tym przypadku Parlament nie znalazł dowodów wskazujących na zaistnienie *fumus persecutionis*, a zatem nic nie wskazuje na to, aby zamiarem leżącym u podstaw postępowania sądowego było zaszkodzenie działalności politycznej Haralda Vilimsky’ego jako posła do Parlamentu Europejskiego a tym samym zaszkodzenie niezależności Parlamentu Europejskiego;
- J. mając na uwadze, że w kontekście procedury uchylenia immunitetu Parlamentu nie można uznawać za sąd, a posła – za oskarżonego²;
1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Haralda Vilimsky’ego;
2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do bezzwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwym organom Republiki Austrii i Haraldowi Vilimsky’emu.

² Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., Briois/Parlament, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266, pkt 91.